

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

22. An regulares possint exhumare cadavera, & in alio loco eiusde, Ecclesiae transferre sine licentia Episcopi? Et an hoc intelligatur de corporibus perpetuae sepulturae traditis, & de translatis de una ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

num. 11. vers. quia tamen part. 1. & dicta decis. 87. part. 4. recent. ac iterum cum eisdem in Ciuitate Messanae anno 1642. ut patet ex litteris Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium, & cum RR. PP. Praenotfratensibus hic in Vrbe. Ac demum cum Praesbyteris saecularibus Sancti Caroli Borromei in Ciuitate Neapolis, ut apparet ex decreto eiusdem Sacrae Congregationis sub die 16. Februarij 1643. Huc usque Sacra Rota. Ex quibus apparet contra Brunum; non esse verum quod hodie in constituendis Conuentibus non obseruatur spatium canarum antiquitus praescriptum, & quod peius, ait ita fuisse decumum a Sede Apostolica, quod falsum esse patet ex Decisionibus Rodriq. & Declarationibus Sacrae Congregationis, ut visum est supra.

16. Nota hic obiter, Peregrinum *vbi supra*, in *Scholio*, docere, Priuilegio Pij IV. concessio Societati die 13. Aprilis 1561. posse nos Clericos Regulares vti contra alios ordines, dicta tamen Societas Iesu, & alij Ordines vti non possunt contra nos: quia fundantur in negatione praedicti; Nobis autem qui neque ex redditibus, neque mendicando viuimus, sed ex sponte oblati, & maxime a vicinis, fit praedictum, & propterea nos non comprehendit, comprehendit tamen Mendicantes, quia possunt a longe ultra viciniam mendicare. Nec obest nobis dictio *taxatua*, tantum, quae est in hoc priuilegio Gregorij XIII. quia illa non obstante, possumus gaudere eorum priuilegijs, etiam cum clausula communicationis prohibita, per priuilegium Gregorij XIV. Congregationis Sancti Bernardi Hispan. concessum, & nobis communicatum. Ita Peregrinus.

RESOL. XXI.

An Regulares possint mutare conuentum de loco v. g. non sano, vel incommodo ad alium saniores, vel commodiores sine licentia Episcopi? Ex part. 3. tract. 2. Refol. 136.

Sap. hoc in Ref. praerita §. Item decis. Sed lege eam per totam.

§. 1. Quid ad istam mutationem requiratur noua licentia Episcopi, docet Emanuel Rodriq. in *quest. Regul. tom. 1. quest. 23. art. 7.* & Portel in *dubijs Regul. verb. Monasterium, n. 5.*

2. Verum notandum est, quod Sixtus V. concessit Generali sancti Benedicti, quod in Capitulo Generali de consensu Capituli possit mutare Conuentus de locis incommodis ad locos commodiores, non petita licentia Episcopi, cum caeteris ibi contentis, & id ipsum concessit Sixtus IV. Minoribus. Nec priuilegijs derogatur per Concilium Tridentinum, nam loquitur tantum de noua erectione, & aedificatione domorum, non autem de mutatione. Et haec omnia docent Miranda in *manual. Pralat. tom. 1. quest. 33. art. 2.* Portel *vbi supra, numer. 7.* & in *addit. eodem verb. numer. 3.* & nouissime post illos Hieronymus Rodriq. in *compen. quest. Regul. resol. 55. num. 4.*

RESOL. XXII.

An Regulares possint exhumare cadauera, & in alio loco eiusdem Ecclesiae transferre, sine licentia Episcopi?

Et an hoc intelligatur de corporibus perpetua sepulture traditis, & de transiatis de vna ad aliam Ecclesiam, & secus quando sunt deposita, seu ad tempus seruata in vna, ut postea transferantur de vno loco ad alium eiusdem Ecclesiae, vel si corpus defuncti fuit Regularibus datum, ut illud ponerent ipsi, vbi cumque voluerint? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 120.

§. 1. Notandum est, quod corpora defunctorum non possunt exhumari, & transferri de loco in locum sine Episcopi licentia, ut definitur in *cap. corpora sanctorum, de consec. dist. 1. l. si necesse, l. vno humanum, Cod. de relig. & sumpt. funer. quod certe intelligitur, ut recte obseruat Hieronymus Rodriq. in *compen. 99. Regul. resol. 127. num. 25.* de corporibus perpetuae sepulture traditis, & de translatis de vna ad aliam Ecclesiam, secus quando sunt deposita, seu ad tempus seruata in vna, ut postea transferantur de vno loco ad alium eiusdem Ecclesiae, & ita etiam docet Villalobos in *summa tom. 2. tract. 31. diffinit. 6. n. 4.* vbi sic ait. [Es licito trasladar los cuerpos de los finitos, que estan depositados de vna Iglesia a otra, o de vn lugar a otro, en la misma Iglesia; mas no lo es quando estan perfectamente sepultados, esto es, que no estan depositados sin licentia del Obispo.] Ita ille, vbi etiam notat *num. 5.* [que Leon X. concedio que los Prelados de la orden de los frayles menores de obediencia, pueden desenterrar de sus Iglesias y Capillas los cuerpos de los defunctos, y trasladarlos a otras sepulturas de las mismas Iglesias, con consentimiento de los que fueren interressados, gozan deste priuilegio la demas ordenes, que gozan de nuestros priuilegios.] Sed hoc priuilegium intelligo de corporibus positis in aliqua Capella particulari, & propria saecularium, vel in alio aliquo loco electo pro corpore defuncti a consanguineis, vel amicis, secus autem si corpus defuncti fuit Regularibus datum, ut illud ponerent ipsi vbi cumque voluerint, nam in isto casu sine vlla licentia, neque Episcopi, neque consanguinei possunt exhumare, & ad alium locum eiusdem Ecclesiae transferre. Et ex his patet responso ad dubitationem positam.*

RESOL. XXIII.

An Abbates possint consecrare Calices, Altaria, Campanas, & benedicere lapides, Pixides, & alia vasa Ecclesiastica, non solum ad vsum suarum Ecclesiarum, sed etiam alienarum?

Et notatur, quod priuilegio concessio Abbatibus quoad supradicta, non possunt perfrui alia Religiones priuilegium etiam habentes communicationis. Ex p. 3. tr. 2. Refol. 15.

§. 1. Negatiue respondent Suarez de *Relig. tom. 4. lib. 2. cap. 30. num. 8.* Marianus Antonius Maceratenis *lib. 2. resol. 112. cas. 3.* Aloysius Riccius in *praxi, tom. 1. resol. 461. num. 2.* Piafescius in *praxi, part. 1. cap. 2. art. 4. n. 14.*

2. Sed haec opinio vera est, stando in iure communi, ut patet ex *cap. Abbates, iuncta glossa in verborum consuetudine, de priuileg. in 6.* Verum ex consuetudine fundata in priuilegio Innocentij VIII. contrariam sententiam docent Barboza de *potest. Episc. part. 2. allegat. 26. numer. 36.* Miranda in *man. Pralat. tom. 1. quest. 40. art. 4.* Portel in *dubijs Regular. ver. Abbat. n. 3.* Rodriq. in *summa tom. 3. cap. 19. n. 2.* & nouissime Alcanius Tamburin. de *iure Abbat. to. 1. dist. 23. q. 13.* qui